

РЕШЕНИЕ № 2443 / 12-03-2025.

Производството е по общия ред и е образувано по чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Подадена е молба за предоставяне на закрила, вх. № ОК-13-846 от 21.05.2024 г. на Регистрационно – приемателен център – гр. София (РПЦ – гр. София) до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) от **ДЕВАРЬО МИРАНДА**, от женски пол, **родена на 08.09.1994 г.** в гр. Петит Ривьер де Нип, Хаити, гражданка на Хаити, етническа принадлежност: други, вероизповедание: католичка, семейно положение: омъжена, **ЛНЧ 7003334750**.

Личните данни на чуждата гражданка са установени въз основа на представен Паспорт № R11025479, Тип: Р, издаден на 25.02.2022 г. от Дирекция „Имиграция и емиграция“, Централен офис в Порт-о-Пренс, Хаити, валиден до 30.11.2031 г.

За нуждите на административното производство чужденката е представила и Национална идентификационна карта № H0024W854, издадена на 26.08.2021 г. от Република Хаити, валидна до 26.08.2031 г.

След подаване на горепосочената молба за международна закрила в ДАБ при МС, извършване на регистрация по реда на ЗУБ в РПЦ – гр. София и провеждане на интервю с търсещата международна закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, която възможност е уредена и в чл. 31, пар. 8 и чл. 32, пар. 2 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (Директива 2013/32/ЕС) - в случаите на неоснователна молба, в които се прилагат някои от обстоятелствата, изброени в чл.31, пар. 8, държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство.

С оглед на събраните и приобщени по административната преписка доказателства е извършена обстойна преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на търсещата международна закрила, както и с държавата ѝ на произход, въз основа на което с Решение № УП-ОК6/06.06.2024 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС молбата за международна закрила на чужденката е отхвърлена, като явно неоснователна. В хода на образуваното административно производство в ДАБ при МС е установено, че по отношение на чуждата гражданка не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ. Мотивите, въз основа на които чужденката е направила своето искане, не обосновават, каквито и да било основателни опасения от преследване или реална опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Чужденката не е посочила никакви причини за основателни опасения от преследване, твърдените от нея факти са непоследователни, противоречиви и напълно невероятни, поради което е прието, че молбата е явно неправдоподобна, като е констатирано, че е влязла на територията на Република България, пребивавала е по законоустановения ред и в разумен срок от влизането си не е заявила пред компетентен орган, желанието си да ѝ бъде предоставена международна закрила. В настоящия случай, от влизането на чуждата гражданка в

Република България - 20.02.2024 г. до подаване на молбата за закрила - 20.05.2024 г. е изминал продължителен период от време – 3 /три/ месеца, като чужденката не е посочила, каквито и да било независещи от нея причини за продължителния период от закъснение за подаване на молбата за международна закрила.

Предвид изложеното, в изпълнение на разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ интервюиращ орган към ДАБ при МС е приложил ускорено производство, поради наличие на основания по чл. 13, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 11 от ЗУБ, като в срок до 14 /четирнадесет/ работни дни от регистрацията на чужденката е взел решение за отхвърляне на молбата за международна закрила, като явно неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 84, ал. 2 от ЗУБ издаденият индивидуален административен акт е обжалван от търсещата международна закрила пред Административен съд София – град (АССГ) в 7-дневен срок от връчване на решението.

С Решение № 16030 от 03.09.2024 г., постановено по адм. дело № 7216/2024 г., АССГ, Първо отделение, 42 състав е отменил Решение № УП-ОК6/06.06.2024 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молба вх. № ОК-13-846/21.05.2024 г., подадена от **ДЕВАРЙО МИРАНДА** в частта, с която на чужденката е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Административната преписка е изпратена на председателя на ДАБ при МС за ново произнасяне по молба вх. № ОК-13-846/21.05.2024 г., подадена от гражданката на Хаити, в частта ѝ на поисканото предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение. С Решение № 16030 от 03.09.2024 г., постановено по адм. дело № 7216/2024 г., АССГ, Първо отделение, 42 състав е отхвърлил жалбата на чуждата гражданка срещу издадения индивидуален административен акт, с който е отхвърлена като явно неоснователна подадената молба за международна закрила в частта, с която е отказано предоставяне на статут на бежанец.

С горепосоченото съдебно решение 42 състав на АССГ, Първо отделение, е приел, че по отношение на чуждата гражданка не са налице основанията по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, тъй като **ДЕВАРЙО МИРАНДА** не е посочила, каквито и да било доказателства и не е изложила съображения, че в държавата си по произход е изпитвала основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Причините за напускане на страната ѝ на произход са изцяло битови и криминални и са извън предметния обхват на ЗУБ.

Административната преписка е изпратена на административния орган за ново произнасяне по подадената молба за закрила от чужденката в частта ѝ на поисканото предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебното решение. В своето решение АССГ е посочил, че ситуацията в Хаити следва да бъде анализирана в развитие в сравнение с хаоса от пролетта на 2024 г. В постановеното съдебно решение, 42 състав, Първо отделение на АССГ е посочил, че *„Повече от две години Хаити страда от повсеместното насилие от страна на бандите, особено след убийството на президента Ж. Моиз през юли 2021 г. Това убийство е създавало вакуум във властта и е задълбочило политическата нестабилност в държавата. В страната не са провеждани избори от 2016 година. Ето защо наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.“*

На проведеното съдебно заседание на 30.08.2024 г. в АССГ, Първо отделение, 42 състав, чуждата гражданка е представила писмен превод на текстови съобщения чат в мрежата WhatsApp, ведно с пояснителни бележки към тях /приложени по административната преписка/. При постановяване на своето решение АССГ е посочил, че не кредитира с доверие представения превод, тъй като не е извършен по критериите на

Наредба № Н-1 от 16 май 2014 г. за съдебните преводачи, издадена от Министерство на правосъдието, която се отнася за лица, утвърдени за съдебни преводачи, при назначени преводи от органите на съдебната власт, органите на досъдебното производство, както и тези по изпълнителни дела и под страх от наказателна отговорност по реда на българския наказателен закон - чл. 290, ал. 2 от НК. Поради посочените обстоятелства преводът от оригинала не може да се ползва с достоверност. Също така АССГ, Първо отделение, 42 състав е констатирал, че в превода са налице добавки и пояснения, които по своето естество допълнително отдалечават съдържанието на изявленията от оригинално вложения смисъл. По своята същност така представеният документ представлява писмено обяснение на трето лице, дадено под формата на писмена декларация, която не е допустимо доказателство в съдебното производство. В случая писмената декларация на третото лице не е представена по време на административното производство, а едва в съдебното производство. На следващо място е уточнено, че от посочените телефонни номера не е ясно точно от кого изхождат и дали направените заплахи се отнасят точно за отец Луис Мероне.

В хода на образуваното административно производство в ДАБ при МС е установено, че на територията на Република България **ДЕВАРЙО МИРАНДА** пребивава със своя съпруг ДЕБРОС ФЕЛИКС, роден на 27.07.1986 г. в Хаити, ЛНЧ 7003334635, подал отделна молба за международна закрила в ДАБ при МС. С Решение № УП-ОК7/06.06.2024 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС на основание чл. 70, ал. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 11 от ЗУБ молбата на чуждия гражданин за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван пред АССГ. С Решение № 16130/05.09.2024 г., постановено по адм. дело № 7171/2024 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 65 състав е отменено Решение № УП-ОК7/06.06.2024 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС, в частта, в която молбата на ДЕБРОС ФЕЛИКС за предоставяне на хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна. Административната преписка е изпратена на административния орган за ново разглеждане и произнасяне по молбата на чужденеца в частта, в която е поискано предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение. Жалбата на ДЕБРОС ФЕЛИКС срещу Решение № УП-ОК7/06.06.2024 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС е отхвърлена, в частта, с която е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец като явно неоснователна.

Във връзка с дадените задължителни съдебни указания с Решение № 16030 от 03.09.2024 г., постановено по адм. дело № № 7216/2024 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 42 състав с чужденката е проведено второ интервю, с цел уточняване на заявените в първото интервю факти и обстоятелства.

На 17.02.2025 г. в отдел „Производство за международна закрила – кв. Овча купел“ към Регистрационно – приемателен център – гр. София (отдел „ПМЗ – кв. Овча купел“ към РПЦ – гр. София) с чуждата гражданка е проведено интервю, обективизирано в Протокол с Рег. № УП 23485. В хода на интервюто **ДЕВАРЙО МИРАНДА** заявява, че причината за пристигането ѝ на българска територия е поради дипломирането на съпруга ѝ Деброс Феликс, като тя е участвала по време на церемонията при връчване на дипломата му в Университета ESFAM – Франкофонски университет в гр. София. Уточнява, че се е чествала 30-годишнината на Университета и съпругът ѝ е участвал в художествената програма, организирана за тържеството. Съпругът ѝ е артист – изпълнител, прави програми, чието съдържание не се харесва на властта в Хаити. Изрично декларира, че не познава конкретните обстоятелства и моменти, във връзка с проблемите на съпруга ѝ в Хаити, въпреки че живеят заедно от 06.10.2019 г. Също така посочва, че е напуснала Хаити, поради отправени заплахи към нея от страна на втория съпруг на майка ѝ.

На въпрос от страна на интервюиращия орган *„Кога беше последната отправена заплаха от втория съпруг на майка Ви към Вас?“*, чуждата гражданка съобщава, че е била през 2024 г., но не си спомня точната дата. Заплахата е отправена чрез баща ѝ, след като вторият съпруг на майка ѝ му се е обадил. Впоследствие чужденката променя годината и посочва, че последната заплаха е отправена през 2023 г., но не знае точната дата. Променя отново твърденията си, като заявява, че вторият мъж на майка ѝ се обадил на духовния ѝ баща и е заплашил и тримата - нея, съпруга ѝ и майка ѝ. Не знае и до момента, какви заплахи е отправял вторият съпруг на майка ѝ към тях, само нейният духовен повелител и съпругът ѝ знаят, какви са заплахите, тъй като никой не е споделил с нея. Не знае, къде се намира биологичният ѝ баща, не го познава и никога не го е виждала. С човека, на когото казва баща са живяли в семейството ѝ повече от 10 /десет/ години. Вторият мъж на майка ѝ, с когото не са сключили граждански брак е пристигнал при тях, когато тя е била на 13-14 /тринадесет – четиринадесет/ години. При провеждане на интервюто чужденката посочва, че човекът когото нарича духовен баща не е живял при тях. Той е отец в Църквата „Св. Ана“ в гр. Анс-А-Во и в момента живее в САЩ, казва се Луи Уестли Мелосне. Живяла е при него в къщата към Църквата от края на 2017 г. до 29.01.2019 г. Имало е и други свещеници, калугерки и младежи като нея. Работила е като прислужница на живущите в къщата, където Сентил Диолом вторият съпруг на майка ѝ е идвал няколко пъти, заплашвал е, че ще я убие, ако каже, че ги е изнасилвал, преди край на 2017 г. в дома на майка ѝ. Във връзка с така заявените данни, следва да се посочи, че на въпрос: *„Къде сте родена и къде сте живяла в Хаити?“*, зададен по време на интервюто на 20.05.2024 г. чужденката заявява, че е *„Родена на 08.09.1994 г. в гр. Петит Ривиер де Нип в Хаити и е живяла в този град до 2013 г. На 19-годишна възраст напуснах родния си гр. Петит Ривиер де Нип и пътувах до много градове в Хаити, в които живеях между 3 мес. – 24 мес.“*, данни които не кореспондират с изложените на 17.02.2025 г. твърдения за напускане на родния ѝ град на 17-годишна възраст и заминаването ѝ при отец Луи Уестли Мелосне в Църквата „Св. Ана“ в гр. Анс-А-Во, Хаити.

Съобщава, че е подала молба за международна закрила три месеца след влизането ѝ на територията на Република България, тъй като със съпруга ѝ не са имали намерение да останат в страната, поради записване в програма на президента Джо Байдън, за прием на бежанци от Хаити в САЩ и има списък на хората, които могат да бъдат приети във връзка с тази програма. Междувременно издадената им виза за легален престой на територията на Република България е изтекла, не са могли да заминат за САЩ по посочената програма, тъй като още не са били поканени и поради тази причина са решили да подадат молба за международна закрила в страната. Все още списъкът е в САЩ, но Джо Байдън не е президент и не знае, какво ще се случи с тях и с хората, които са включени в програмата. Не обмислят да се завърнат в държавата си по произход, тъй като не е възможно, поради лични причини обяснени в интервюто. Съобщава, че човек не е спокоен в Хаити. Мисли, че мъжът на майка ѝ и семейството му ще я убият, по същите причини, които е изтъкнала при провеждане на интервюто. Отново заявява обстоятелства изложени и в предходното интервю, проведено на 21.05.2024 г. в отдел „ПМЗ – кв. Овча купел“ към РПЦ – гр. София, а именно, че като подрастваща е изнасилвана от втория съпруг на майка ѝ, след което е насилвал и по-малката ѝ сестра, която се е оплака в Полицията и на 28.01.2019 г. мъжът е задържан и разпитван. Уточнява, че на следващия ден - 29.01.2019 г. са отишли при прокурора заедно, дошъл е и полицейският комисар Кен, който го е разпитвал, но тъй като полицейският служител не е представил медицинските документи, това е позволило Сентил Диолом да не бъде задържан веднага, избягал е и не се знае къде е. Твърди, че е в Хаити, но тя не знае къде се намира. От този момент той ги е притеснявал много пъти, задно с новата му съпруга. Заявява, че през 2020 г. със съпруга си са се преместили да живеят в Доминиканската република в гр. Санто Доминго */впоследствие посочва, че града се казва Лас Америкас/*. Уточнява, че не е била притеснява лично от Сентил Диолом, а от неговата съпруга и от членовете на семейството му. В началото на 2020 г., отивайки до

болницата е срещнала новата съпруга на Сентил Диолом, която е била с приятелка, те са я набили на улицата и тя е изгубила бебето си. На проведеното на 20.05.2024 г. интервю в отдел „ПМЗ – кв. Овча купел“ към РПЦ – гр. София чуждата гражданка заявява съвсем различни данни относно конкретния случай, а именно: *„През месец февруари 2022 г. аз бях в Санто Доминго в болницата в града и като излязох от болницата един мъж ме нападна и ме удари. /Чужденката впоследствие посочва, че са били двама мъже, а не един мъж./ Сентил Диолом изпрати човек да ме пребие, докато не умра. Аз бях бременна през това време и изгубих детето си.“* Налице е сериозно противоречие при заявяване на обстоятелствата от търсещата международна закрила, като са посочени две различни години на осъществения спрямо нея физически тормоз, при който е изгубила своето бебе, докато е била бременна. На първото интервю, проведено на 20.05.2024 г. заявява, че е нападната и бита от двама мъже през 2022 г. и е изгубила бебето, а на второто интервю, проведено на 17.02.2025 г., заявява, че през 2020 г. е нападната и бита от новата съпруга на Сентил Диолом е нейна приятелка, била е бременна и е изгубила детето.

В хода на проведеното на 17.02.2025 г. интервю в отдел „ПМЗ – кв. Овча купел“ към РПЦ – гр. София изрично декларира, че няма други причини, поради които не може да се завърне в Хаити. Единствената причина, поради която не желая да се завърне в държавата си по произход е заради Сентил Диолом, както и поради несигурността в Хаити. В страната човек не може да живее, трябва да се пази, за да не му се случи нещо и тя не може да отиде в Университета, не може да работи и да излиза, тъй като всеки момент могат да я притеснят. Страх ги е да не бъде заловена от Сентил Диолом и членове на неговото семейство, които да се саморазправят с нея. В Хаити има огромна престъпност и никой не може да я защити. Моли българските власти да ѝ окажат помощ, за да живее по-добре и да се чувства спокойна, създала е социални контакти, живее пълноценен живот на фона на ужаса, който е преживяла в Хаити. Не е напуснала по-рано Хаити със съпруга си, тъй като са правили постъпки в Университета в Канада и във Франкофонското училище в Швейцария, с цел обучение, но не е приета.

Предвид изложените факти и обстоятелства от чужденката при провеждане на двете интервюта на 20.05.2024 г. и на 17.02.2025 г. се установиха редица противоречия и несъответствия. При съпоставяне на изложените в хода на двете интервюта данни отново се констатира, че в държавата си по произход, търсещата международна закрила не е била изложена на реална опасност от тежки посегателства, разписани в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Налице е разминаване на дати, хора и събития, които чужденката дори не може да обоснове и потвърди.

С оглед на влязлото в сила Решение № 16030 от 03.09.2024 г., постановено по адм. дело № № 7216/2024 г. АССГ, Първо отделение, 42 състав, с което е прието, че по отношение на чуждата гражданка не са налице основанията по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, тъй като **ДЕВАРЙО МИРАНДА** не е посочила, каквито и да било доказателства и не е изложила съображения, че в държавата си по произход е изпитвала основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение и причините за напускане на страната ѝ на произход са изцяло битови и криминални и са извън предметния обхват на ЗУБ и предвид обстоятелството, че издаденият индивидуален административен акт е отменен от АССГ в частта, в която на чуждата гражданка е отказано предоставянето на хуманитарен статут, следва да бъдат разгледани единствено основанията по чл. 9 от ЗУБ. В своето решение АССГ, Първо отделение, 42 състав е посочил, че е необходимо ситуацията в Хаити да бъде анализирана в развитие в сравнение с хаоса от пролетта на 2024 г., като се обсъди дали по отношение на чужденката е налице приложимост или не на предпоставките по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, указва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като

може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. От събраните доказателства по административната преписка и най-вече от бежанската история на чужденката не може да се приеме, че е напуснала държавата си по произход, поради реалната опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито са налице данни, че е била заплашена от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тъй като не е имала никакви проблеми, както с официалната власт в страната, така и с която и да било групировка на територията на страната и спрямо нея не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства. Нещо повече, дори причините поради които е напуснала Хаити са само и единствено лични, базирани на желанието ѝ за по-добър живот, подаде е молба за международна закрила в Република България едва след като е изтекла визата ѝ за легален престой в Република България, като цялата изложена бежанска история е недостоверна и изпълнена с противоречия. Предвид на посочените обстоятелства не може да се приеме, че чужденката е била принудена да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу нея не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждата гражданка не е подкрепена от доказателства в този смисъл. Поради изложеното, за търсещата закрила не съществуват законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

По административната преписка е изискана и приложена Справка с вх. № МД-02-4/03.01.2025 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, касаеща ситуацията в Хаити към 03.01.2025 г., въз основа на която е налице следната информация: Министърът на финансите г-н Хенри Мишел Патрик Боаверт ще служи като временен министър-председател, като е заявил, че страната е на "кръстопът" в търсенето на решения за преодоляване на политическата криза, която вреди на населението, собствеността и инфраструктурата. Създаденият в Хаити Съвет ще се опита да възстанови реда и демократичното управление в страната, като е подкрепен от други карибски нации и САЩ. Той ще определи дневния ред на новия кабинет, ще сформира Съвет за национална сигурност и ще назначи избирателна комисия, която да подготви пътя към гласуването. Мандатът му без право на подновяване ще изтече на 7 февруари 2026 г., когато се очаква нов президент да положи клетва. Белият дом е приветствал полагането на клетва от Съвета, наричайки го "критична стъпка към свободни и честни избори". Многонационалната мисия за подкрепа на сигурността (MSS) в Хаити е разположена на територията на страната. Организацията на обединените нации е обещала, че мисията на MSS ще продължи да получава финансиране, тъй като удължава разполагането на мисията на MSS в Хаити с още една година и набира сили от 2500 офицери. На 24 ноември мисията на MSS е обявила чрез изявление, публикувано в X (преди известно като Twitter), че си сътрудничат с националната полиция на Хаити (HNP) за насочване към операции на банди в Delmas. „Тези операции са конкретно насочени към лидери на банди, отговорни за тероризирането на невинни цивилни. MSS е решителна в своята мисия и няма да се откаже, докато тези извършители не бъдат задържани и изправени пред правосъдието.

Нашият ангажимент да разбием груповите мрежи и да ги изтласкаме от техните крепости остава твърд", се казва в изявлението. От съдържащите се данни за ситуацията в Хаити се установява, че се предприемат множество постъпки, за да се стабилизира сигурността в страната и да се определят нови общи избори през 2026 г. с помощта на одобрената от Организацията на обединените нации многонационална мисия за сигурност.

От изготвения от HRW – Human Rights Watch Световен доклад за 2025 г. – Хаити, публикуван на 16.01.2025 г. на www.ecoi.net е налице информация, че по време на сесията на Общото събрание на ООН в края на септември 2024 г. преходният президентски съвет на Хаити е поискал трансформирането на мисията MSS в мироопазваща операция на ООН, за да се осигури стабилно финансиране, да се разширят способностите и да се засилят ангажиментите на държавите-членки на ООН към сигурността в Хаити. Този призив е подкрепен от САЩ, водещият финансист на MSS, както и от Кения и Организацията на американските държави (OAS), наред с други. През ноември Съветът за сигурност на ООН е поискал от Генералния секретар на ООН да представи препоръки за ролята, която ООН може да играе в подпомагането на справянето с кризите в сигурността, икономиката и хуманитарната криза в страната. ООН, Европейският съюз, Канада и САЩ са предприели мерки срещу бивши служители на Хаити и престъпни групи, включително оръжейно ембарго и целенасочени санкции. Два законодателни акта също са внесени в Конгреса на САЩ, насочени към справяне с незаконните потоци на оръжия към Хаити.

След политически диалог, воден от CARICOM - междуправителствена организация в Северна и Южна Америка, Карибите и Атлантическия океан, тогавашният министър-председател Ариел Хенри е подал оставка в края на април 2024 г., което е довело до създаването на Преходен президентски съвет. Гари Конил, бивш регионален директор на УНИЦЕФ, впоследствие е назначен за министър-председател в края на май 2024 г. След пет месеца на поста Преходният президентски съвет е освободил Конил и го е заменил с Аликс Дидие Филс-Еме, бизнесмен от Хаити. Преходното правителство има за задача да възстанови сигурността, да поддържа върховенството на закона, да се справи спешно с хуманитарната криза и да подготви свободни и честни избори през 2026 г. Службата за вътрешни работи на полицията е започнала 139 разследвания, включително 34 за предполагаеми нарушения на човешките права от януари до началото на октомври 2024 г. Приключени са 26 разследвания, довели до 15 административни решения.

След извършена преценка на актуалната обстановка в Хаити посредством приложената по административната преписка Справка с вх. № МД-02-4/03.01.2025 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС и изготвеният от HRW – Human Rights Watch Световен доклад за 2025 г. – Хаити, не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30.01.2014 г. по дело № C-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2011/95/ЕЕ, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. От цитираната справка е видно, че ситуацията със сигурността в Хаити в много части на страната остава напрегната и неспокойна, като основно положението със сигурността е нестабилно в столицата на страната. Няма данни за наличието на въоръжени конфликти в държавата, които да достигат нивото на безогледно насилие. От съдържащата информация относно актуалната обстановка в държавата по произход на търсещата международна закрила се установява, че по отношение на нея не са налице сериозни и потвърдени заплахи, за да се счита, че ако се завърне в Хаити, би била изправена пред реален риск от тежки посегателства. Чужденката е родена в гр. Петит

Ривиер де Нип в Хаити, където по нейни данни е живяла до 2013 г., след което на 19-годишна възраст е напуснала родния си гр. Петит Ривиер де Нип и е пътувала до много градове в страната, в които живяла между 3 мес. – 24 мес, а именно: Фон де Негр; Анс а Во; Сент Марк; Санто Доминго; Пор о Пренс; Санто Доминго; Пор о Пренс; Пор дьо Пе; Пор О Пренс /стр. 2 от Протокол с Рег. № УП 23485 от проведено интервю/. Чуждата гражданка не посочва, каквито и да било обстоятелства свързани с опасения относно положението със сигурността в страната, касаещи лично нея или оказващи влияния върху нейното спокойно и безпрепятствено пребиваване. Налице е информация за наличието на сблъсъци между създадените банди в столицата на Хаити, но липсва информация за несигурност и сблъсъци в останалите населени места в страната. В случая следва да се вземе под внимание и установеното позициониране на конфликта и липсата на данни за ескалацията му. Предвид на съществуващата актуална обстановка в държавата по произход на търсещата международна закрила за нея съществува възможност да се установи, в която и да било част на Хаити, още повече, че по нейни данни тя е и живяла в горепосочените населени места. Въз основа на актуалните данни в Справка с вх. № МД-02-4/03.01.2025 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС не може да се приеме, че в държавата съществува вътрешен или международен въоръжен конфликт, доколкото актовете на насилие имат спорадичен характер. Положението в страната следва да се оцени като несигурно и напрегнато, но то не следва да се оценява като повсеместно и безогледно. Инцидентите не са от естество да предизвикат масов ефект.

При изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Хаити се установи, че в държавата по произход на чужденката, въпреки някои проблеми със сигурността и наличието на изблици на насилие в някои области на страната, не е налице въоръжен конфликт, по смисъла заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието да се определя като безогледно, не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна. Поради това обичайните трудности, които ще има такова лице, не могат да обосноват извод за нарушение на основните права до степен, че да представлява основание за предоставяне на международна закрила и съответно нарушаване на основни права по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, конкретно чл. 3, принципа за забрана за обратно връщане по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и чл. 33 от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г., както и чл. 19, ал. 2 от Хартата за основните права на Европейския съюз.

С оглед на изложената информация относно ситуацията в Хаити следва извод, че не е налице въоръжен конфликт и нивото на безогледно насилие в страната, разглеждано като цяло, не достига това ниво, определено като такова по смисъла на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Следва да се подчертае, че към настоящия момент не съществуват доказателства за това, че ситуацията в Хаити достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжените групировки, които нападат населението или отделни негови групи, т.е. не са налице предпоставките на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от Решение на СЕС по дело C-465/07, в колкото по-голяма степен молителят успее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледно насилие за него, която се изисква за предоставяне на хуманитарен статут. В случая, не се установяват никакви индивидуални тежки заплахи срещу живота или личността на **ДЕВАРЙО МИРАНДА**, поради което, за да се предостави хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ безогледното насилие в Хаити следва да е изключително, което не се установява от приложената актуална Справка № МД-02-4/03.01.2025 г.,

издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС и от съдържащата информация на електронния сайт www.ecoi.net.

Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидатката за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. От изложената от чужденката бежанска история не се установи да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не се констатираха негативни последици спрямо нея, поради единствения факт на напускане на Хаити – доброволно и по собствена воля.

Предвид събраните по административната преписка доказателства, може да се направи единственият възможен извод, че цялостната оценка на ситуацията в страната въз основа на общоприетите критерии и дефиниции не позволява да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. Следователно не следва да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденката би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С оглед на изложеното дотук се приема, че за чуждата гражданка не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За нея не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Искането ѝ за закрила и в тази му част е неоснователно. С оглед конкретната бежанска история безпротиворечиво се установява, че мотивът на **ДЕВАРИО МИРАНДА** за подаването на молба за международна закрила и желанието ѝ да остане на територията на Република България е стремежът към по-добър живот.

За търсещата международна закрила липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 6, тъй като не е посочила член от семейството ѝ да има предоставен хуманитарен статут в Република България.

Обстоятелствата не сочат основание за предоставяне на хуманитарен статут и по други хуманитарни причини, предвидени по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Посочените от кандидатката лични мотиви и желанието ѝ да живее в Република България, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество. Хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Такива твърдения не са изнесени от кандидата за закрила. Предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, който предвижда такава възможност с оглед други причини от хуманитарен характер, както и по причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, не може да се обсъжда изолирано, а следва да се свърже с общата разпоредба на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не е изчерпателно. Що се отнася до хуманитарните причини, с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те трябва да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, които в настоящия случай по отношение търсещия международна закрила не се установяват. Посочената разпоредба дава възможност на приемащата държава да предостави хуманитарен статут на чужденец, когато за него не са налице общите критерии по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, но са налице други критерии от общохуманитарен характер. Такива биха могли да бъдат например нужда от лечение, епидемии в страната на произход, както и други подобни, които в настоящия случай не се установяват за търсещата международна закрила.

Трайната съдебна практика на ВАС приема, че "под други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ се има предвид не всяка причина, независимо от нейното естество, а се визират останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1 на чл. 9 ЗУБ, въз основа на които може да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Макар и неназовани, тези причини обаче следва да са такива, че да разкриват реален риск от посегателства върху личността на чужденката при завръщането ѝ в страната, което в настоящия случай от събраните доказателства не се установява по отношение на чуждата гражданка. Основанието за закрила по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, следва да съответства на общия разум и на целите на ЗУБ и на Директива 2011/95/ЕС – по причини, водещи до реална опасност от тежки посегателства, посочени в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, каквито в случая не се установяват по отношение на чуждата гражданка при индивидуалната преценка на молбата за международна закрила по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, респ. по чл. 4 от Директива 2011/95/ЕС.

В публикувания на 21.02.2025 г. на електронния сайт <https://www.reliefweb.int> доклад, изготвен от Световната продоволствена програма, представляваща най-голямата хуманитарна организация в света, която спасява животи при извънредни ситуации и използва хранителна помощ, за да изгради път към мир, стабилност и просперитет за хора, възстановяващи се от конфликти, бедствия и въздействието на изменението на климата (WFP) се съдържа следната информация относно ситуацията в Хаити: През януари WFP е подкрепила общо 835 570 души в различни операции, включително чрез разпределяне на 78 510 топли ястия, 4,8 милиона щатски долара в парични трансфери (CBT) и 1 825 MT хранителни стоки. Чрез програмата за извънредни ситуации WFP е достигнала до 313 700 души. Сред тях 188 145 са получили 4,1 милиона щатски долара в CBT, а 93 100 души са получили 1055 тона храна. WFP също е раздала 78 510 топли ястия на 32 454 души, включително 9 413 вътрешно разселени лица (ВРЛ) в столичния район на Порт-о-Пренс (55 470 топли хранения). Останалите топли ястия са раздадени на 23 040 души като част от реакцията на WFP в подкрепа на завърналите се лица от Доминиканската република на два гранични пункта в департаментите Север и Централен. Чрез програмата за училищно хранене WFP е достигнала до 450 000 деца със 770 MT храна. От тях 300 984 са подпомогнати с 480 MT храна чрез програмата Home Grown School Meal. Като част от дейностите по хранене, включени в инициативи за спешни случаи, устойчивост и социална защита, партньорите на WFP са прегледали 10 871 деца (5 453 момичета и 5 418 момчета) за недохранване. От тях 363 момичета и 331 момчета са насочени за лечение на умерено остро недохранване (MAM), докато 80 момичета и 88 момчета се нуждаеха от лечение на тежко остро недохранване (SAM). Усилията за социална промяна и промяна на поведението и комуникация (SBCC) са достигнали 1405 души, включително 383 бременни и кърмещи жени и 519 мъже, насърчавайки по-добри хранителни практики. Освен това 1 926 момичета и 1 893 момчета на възраст 6-23 месеца, живеещи в места за вътрешно разселени лица в столичния район, са получили хранителни добавки на базата на липиди чрез програмата за общо допълнително хранене, докато 7 029 домакинства с бременни и кърмещи жени и момичета и/или деца на възраст 6-24 месеца са получили парични трансфери за предотвратяване на недохранване. Също така WFP е подкрепила Министерството на социалните въпроси и труда в Хаити при изпълнението на проекта за адаптивна социална защита за повишена устойчивост (социална защита), предоставяйки помощ на 26 660 бенефициенти с разпределени 447 850 USD. На 14 февруари 2025 г. са предоставени 46 милиона долара за изпълнението на плана за хуманитарна реакция 2025 в Хаити, което представлява 5,1 % от общата необходимост (908,2 милиона долара). Въпреки предизвикателствата пред сигурността, хуманитарната реакция е в ход за предоставяне на спешна помощ на засегнатото население. Хуманитарните участници остават на място и продължават да отговарят на спешните нужди на уязвими деца, жени и мъже.

С оглед на гореизложеното се установи, че по отношение на **ДЕВАРЙО МИРАНДА** не са налице условията за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. При тълкуване на волята на законодателя следва да се съобразяват положенията, закрепени в глава първа от закона, като се отчете, че предоставянето на хуманитарен статут по други причини от хуманитарен характер, наред с другите форми, предвидени в чл. 1, ал. 2 от ЗУБ, представлява особена закрила, която се предоставя в изключителни случаи. Предвид изложената от чужденката бежанска история и съдържащата се актуална информация за държавата ѝ по произход не се установи наличието на изключителен случай, водещ до необходимост от предоставяне на хуманитарен статут по други причини от хуманитарен характер по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Завръщането ѝ в Хаити не би представлявало сериозен риск за нейния живот и здраве. Въпреки данните за съществуващо в Хаити насилие, породено от действащи банди и конкретно в столицата на държавата, са налице безспорни данни за предприети множество мерки за овладяване на безредиците, както от страна на преходното правителство, така и от страна на действащите сили на Многонационалната мисия за подкрепа на сигурността. С цел подпомагане при справянето с кризите в сигурността, икономиката и хуманитарната криза в страната, ООН ще представи препоръки за дейността, която ще осъществява, което е още една гаранция за постигане на сигурност и безопасност на жителите на страната. Налице е, както желание от страна на държавните органи, така и на присъстващите организации да предложат ефективна закрила на гражданите на държавата, до която да имат достъп и да не е с временен характер.

Предвид изложеното и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците, приемам следното

РЕШЕНИЕ:

Отказвам да предоставя хуманитарен статут на ДЕВАРЙО МИРАНДА.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му пред Административен съд София - град. В случай, че обжалвате настоящото решение, Вие сте задължен при отсъствие повече от 1 месец от адреса, който сте заявил, да уведомите съдебните органи и Държавната агенция за бежанците за новия Ви адрес. При неизпълнение на това задължение всички съдебни съобщения ще се считат за връчени.

МАРИАНА ТОШЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Връчено на 20.03 2025 г.

Решението ми е връчено и съм запозната с текста му на език, който владеея.

1. [Signature]
/чужденка/

Desnariuk

2. [Signature]
/преводач/

Searev

3. [Signature]
/длъжностно лице/